

ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 107

Arabiska - Translitterering - Svensk betydelse

Sura al-Ma'un - Vers 1

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْءَدِينِ

- أَرَأَيْتَ — *a-ra'ayta* — Har du sett / lagt märke till
- الَّذِي — *alladhi* — den som
- يُكَذِّبُ — *yukadhdhibu* — förnekar / betraktar som lögn
- بِالْءَدِينِ — *bi-d-din(i)* — religionen / domen / återgåldningen

Teologisk innebörd:

Versen inleder suran med en **retorisk fråga** som väcker uppmärksamhet: "Har du sett den som förnekar religionen?" Ordet "**din**" kan betyda både **religionen som system** och **domen / återgåldningen** - alltså **tron på ansvar och konsekvenser**. Enligt klassisk tafsir (al-Tabari, Ibn Kathir, al-Jalalayn, al-Sa'di) syftar versen på **de som förnekar både tron och dess moraliska följder**, särskilt i handling. Bernström tolkar det som en **kritik mot hyckleri och social likgiltighet**, medan Abdullah Yusuf Ali betonar att **förnekelse av**

religionen visar sig i brist på medkänsla och ansvar.

Sura al-Ma'un - Vers 2

فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ

- فَذَلِكَ — *fa-dhalika* — då är det den
- الَّذِي — *alladhi* — som
- يَدْعُ — *yadu‘u* — stöter bort / driver undan
- الْيَتِيمَ — *al-yatim(a)* — den föräldralöse

Teologisk innebörd:

Versen identifierar **ett konkret beteende hos den som förnekar religionen**: han stöter bort den föräldralöse. Ordet **"yadu"u** är starkt – det betyder att **driva undan med hårdhet**, inte bara ignorera. Enligt klassisk tafsir (al-Tabari, Ibn Kathir, al-Jalalayn, al-Sa'di) är detta ett tecken på **brist på barmhärtighet och moralisk känslighet**, vilket avslöjar att tron saknas i hjärtat. Bernström tolkar det som en **social kritik mot religiöst hyckleri**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **varning mot att förneka de svagas rättigheter**.

Teologiskt visar versen att **sann tro måste leda till omsorg om de utsatta**, och att **förnekelse av religionen visar sig i hjärtlöshet** – inte bara i ord, utan i handling.

Sura al-Ma'un - Vers 3

وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمِسْكِينِ

- وَلَا — *wa-la* — och inte heller
- يَحْضُ — *yahuddu* — uppmanar / förmanar
- عَلَى — *'ala* — till / att
- طَعَامِ — *ta'ami* — mat / föda
- الْمِسْكِينِ — *al-miskin(i)* — den nödställda / fattige

Teologisk innebörd:

Versen fortsätter att avslöja **den praktiska konsekvensen av att förneka religionen**: inte bara stöter personen bort den föräldralöse, utan han **uppmanar inte ens till att hjälpa den fattige**. Ordet **"yahuddu"** innebär att

inte ens tala för eller stödja hjälp till behövande – en passiv men allvarlig form av försummelse. Enligt klassisk tafsir (al-Tabari, Ibn Kathir, al-Jalalayn, al-Sa‘di) är detta ett tecken på **hjärtats hårdhet och själviskhet**, där man varken ger själv eller uppmuntrar andra att göra det. Bernström tolkar det som en **samhällskritik mot likgiltighet inför sociala orättvisor**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som **en moralisk blindhet som avslöjar brist på sann tro**.

Teologiskt visar versen att **omsorg om de fattiga är en integrerad del av tron**, och att **den som inte bryr sig om de nödställda har missförstått religionens väsen**.

Sura al-Ma‘un – Vers 4

فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ

- فَوَيْلٌ — *fa-waylun* — ve / fördömelse / olycka
- لِّلْمُصَلِّينَ — *li-l-musallin(a)* — över dem som ber / utför bön

Teologisk innebörd:

Versen är **chockerande i sin formulering** – den riktar en varning till dem som ber, vilket vid första anblick verkar motsäga islams uppmaning till bön. Men enligt klassisk tafsir (al-Tabari, Ibn Kathir, al-Jalalayn, al-Sa‘di) syftar versen på **de som ber utan uppriktighet, närvaro eller moralisk konsekvens**. Ordet **"wayl"** är ett starkt uttryck för **hot om straff eller olycka**, ibland tolkad som en specifik plats i helvetet. Bernström tolkar det som en **kritik mot religiöst hyckleri**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **varning mot tom ritualism**.

Teologiskt visar versen att **bön i sig inte är tillräcklig** – den måste vara **levande, uppriktig och förankrad i rättfärdighet**. Det är en påminnelse om att **yttre religiösa handlingar utan inre tro och social ansvar är värdelösa** – och till och med fördömda.

Sura al-Ma‘un – Vers 5

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

- الَّذِينَ — *al-ladhina* — de som
- هُمْ — *hum* — de (själva)
- عَنْ — *'an* — bort från / angående

- صَلَاتِهِمْ — *salatihim* — deras bön
- سَاهُونَ — *sahun* — tanklösa / likgiltiga / försumliga

Teologisk innebörd:

Versen förklarar varför vissa som ber ändå är föremål för varning: **de är tanklösa i sin bön**. Ordet "**sahun**" betyder inte att man glömmer ibland, utan att man **medvetet är likgiltig, försenar, eller utför bönen utan närvaro eller respekt**. Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: de skjuter upp bönen och bryr sig inte om dess tid.
- **Ibn Kathir**: de ber bara för att visa sig, inte för att dyrka.
- **al-Jalalayn**: de är försumliga i både form och innehåll.
- **al-Sa'di**: deras hjärtan är inte med i bönen – den är tom.

Bernström tolkar det som en **kritik mot yttre religiös formalism**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **varning mot att förvandla bön till en mekanisk vana utan andlig innebörd**.

Teologiskt visar versen att **bönens värde ligger i dess uppriktighet, närvaro och lydnad** – inte bara i att den utförs. Det är en påminnelse om att **ritual utan hjärta är tom, och att Gud ser till både handling och intention**.

Sura al-Ma'un – Vers 6

الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ

- الَّذِينَ — *alldhina* — de som
- هُمْ — *hum* — de (själva)
- يُرَاءُونَ — *yura'un* — visar upp / gör sig till / skryter

Teologisk innebörd:

Versen förklarar varför vissa böner är fördömda: **de utförs för att synas av andra, inte för att dyrka Gud**. Ordet "**yura'un**" kommer från "**riya'**", vilket betyder **skrytsamhet eller religiöst hyckleri** – att visa upp fromhet för att vinna status eller beröm. Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: de ber för att bli sedda, inte för att närma sig Gud.
- **Ibn Kathir**: deras bön är en fasad – tom på uppriktighet.
- **al-Jalalayn**: de är religiösa i det yttre, men inte i det inre.
- **al-Sa'di**: deras dyrkan är för människor, inte för Gud.

Bernström tolkar det som en **kritik mot religiös teater**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som **en varning mot att förvandla religion till social kapital**.

Teologiskt visar versen att **tillbedjan måste vara uppriktig och riktad till Gud ensam** – annars är den inte bara värdelös, utan också fördömd. Det är en påminnelse om att **Gud ser hjärtat, inte bara handlingen**.

Sura al-Ma‘un – Vers 7

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ

- وَيَمْنَعُونَ — *wa-yamna‘un* — och de vägrar / undanhåller
- الْمَاعُونَ — *al-ma‘un* — det nödvändiga / vardaglig hjälp / småsaker

Teologisk innebörd:

Versen avslutar suran med att beskriva **ett konkret uttryck för själviskhet och social likgiltighet**: de vägrar att dela med sig av det mest grundläggande. Ordet **”al-ma‘un”** har tolkats på flera sätt i klassisk tafsir:

- **al-Tabari & Ibn Kathir**: vardagliga nyttigheter som vatten, redskap, mat – alltså **små handlingar av hjälp**.
- **al-Jalalayn**: även det minsta man kan låna ut till sin granne.
- **al-Sa‘di**: både materiell hjälp och moralisk omtanke.

Bernström tolkar det som **en symbol för socialt ansvar**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som **ett test på äkta tro – att dela med sig även när det inte kostar mycket**.

Teologiskt visar versen att **sann tro inte bara handlar om bön och ritualer**, utan också om **att dela, hjälpa och visa omtanke i vardagen**. Att vägra **”al-ma‘un”** är att **bryta det sociala kontraktet som tron kräver**.

